

BÀI THƯỜNG KHÓ

DCV. Thánh Giuse

NK Bài thương khó Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta, theo thánh Gio-an.

Khi ấy, Chúa Giê-su đi với môn đệ sang qua suối Xê-rông, ở đó có một khu vườn, Người vào đó cùng với các môn đệ. Giu-đa, tên phản bội, đã biết rõ nơi đó, vì Chúa Giê-su thường đến đấy với các môn đệ. Nên Giu-đa dẫn tới một toán quân cùng với vệ binh do các thượng tế và biệt phái cấp cho, nó đến đây với đèn đuốc và khí giới. Chúa Giê-su đã biết mọi sự sẽ xảy đến cho mình, nên Người tiến ra và hỏi chúng rằng: "Các người tìm ai?" Chúng thưa rằng: "Giê-su Na-gia-reth" Chúa Giê-su nói rằng: "Ta đây".

NK Giu-đa là kẻ định nộp Người cũng đứng đó với bọn này. Nhưng khi Người vừa nói: Ta đây bọn chúng liền giật lùi lại và ngã xuống đất liền. Người lại hỏi chúng rằng: "Các người tìm ai?" Chúng thưa rằng: "Giê-su Na-gia-rét".

CG NK DC

Chúa Giê - su đáp rằng: "Ta đã bảo các người rằng ta đây! Vậy nếu

các người tìm bắt ta, thì hãy để cho những người này đi về".

Như thế là trọn lời đã nói: Con chẳng để mất người nào trong những kẻ Cha

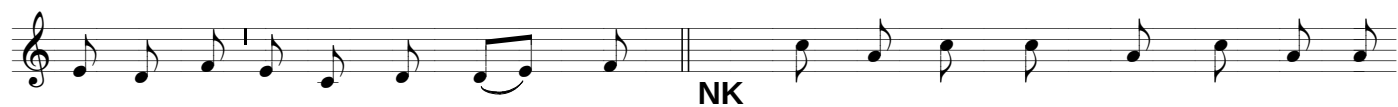
đã trao phó cho con. Bấy giờ Si - mon Phê - rô có sẵn thanh gươm, liền rút ra

đánh tên đầy tớ vị thượng tế, chém đứt tai bên phải. Đầy tớ ấy tên là Man - cô.

Nhưng Chúa Giê - su bảo Phê - rô rằng: "Hãy xỏ gươm vào bao. Chén Cha

Ta đã trao lễ nào Ta không uống". Bấy giờ toán quân, trưởng toán và vệ

binh của người Do thái bắt Chúa Giê - su trói lại, và điệu Người đến

nhà ông An - na trước vì ông ta là nhạc phụ của Cai - pha đương làm thượng tế năm này.

Chính Cai - pha là người đã giúp ý kiến này cho người Do thái: để một

người chết thay cho cả dân thì hơn nhiều. Còn Phê - rô và môn đệ kia

vẫn theo Chúa Giê - su. Môn đệ sau này quen vị thượng tế, nên cùng với Chúa Giê - su vào

trong sân vị thượng tế, còn Phê - rô đứng lại ngoài. Vì thế, môn đệ kia là người quen

với vị thượng tế, nên đi ra nói với người giữ cửa và dẫn Phê - rô vào.

TN

Cô nữ tì gác cửa liền bảo Phê-rô rằng: **"Có phải ông cũng là môn đệ của người đó?"**

NK

TN

NK

Ông đáp rằng: **"Tôi không phải mà"**. Đám thủ hạ và vệ binh có nhóm

một đồng lửa và đứng đó và sưởi vì trời lạnh, Phê - rô cũng đứng sưởi với họ.

Vị thượng tế hỏi Chúa Giê - su về môn đệ và giáo lý của Người. Chúa Giê - su

CG

đáp rằng: **"Tôi đã nói công khai trước mặt thiên hạ, tôi thường giảng**

dạy tại hội đường và trong đền thờ, nơi mà các người Do thái thường tụ họp,

tôi không nói chi thầm lén cả. Tại sao ông lại hỏi tôi? Ông cứ hỏi những

người đã nghe tôi về những điều tôi đã giảng dạy. Họ đã quá rõ điều

tôi nói rồi". **NK** Nghe vậy, một tên vệ binh đứng đó và mặt Chúa Giê - su

mà nói rằng: **TN** "Anh trả lời vị thượng tế như vậy ư?" **NK** Chúa Giê - su đáp rằng:

CG "Nếu Ta nói sai, hãy chứng minh điều sai đó, mà nếu Ta nói phải thì tại sao

NK anh lại và Ta?" Rồi An - na cho giải Người vẫn bị trói đến cùng vị thượng tế Cai - pha.

TN Lúc ấy Phê - rô đang đứng sưởi. Họ bảo ông rằng: "Có phải ông cũng là môn đệ của

NK người đó?" Ông chối và nói rằng: **TN** "Tôi không phải mà."

NK Một tên thủ hạ của vị thượng tế có họ với người bị Phê - rô chém đứt tai cãi lại rằng:

TN "Tôi đã chẳng thấy ông ở trong vườn cùng với người đó sao?" **NK** Phê - rô lại chối nữa

và ngay lúc đó gà liền gáy. Bấy giờ họ điệu Chúa Giê - su từ nhà Cai - pha đến

pháp đình. Lúc đó tảng sáng và họ không vào pháp đình để khỏi bị nhớ

bản và để có thể ăn lễ Vượt Qua. Lúc ấy, Phi - la - tô ra ngoài gặp

họ và nói rằng: "Các người tố cáo người này về điều chi?" Họ đáp lại rằng:

"Nếu hấn không phải là tay gian ác, chúng tôi đã không nộp cho Ngài".

Phi-la-tô bảo họ: "Các người cứ bắt và xét xử theo luật lệ của các người".

Nhưng người Do thái đáp lại rằng: "Chúng tôi chẳng có quyền giết người nào".

Thế mới ứng nghiệm lời Chúa Giê-su đã nói trước: Người sẽ phải chết

cách nào. Bấy giờ Phi-la-tô trở vào pháp đình gọi Chúa Giê-su đến mà hỏi rằng:

"Ông có phải là Vua dân Do thái không?" Chúa Giê-su đáp rằng:

"Ngài tự ý nói thế, hay là có người khác nói với ngài về tôi?"

Phi-la-tô đáp rằng: "Ta đâu phải là người Do thái. Nhân dân ông cùng các thượng tế

đã trao nộp ông cho ta, ông đã làm chi?" Chúa Giê-su đáp rằng:

"Nước tôi không thuộc về thế gian này. Nếu nước tôi thuộc về thế gian này,

thì những người của tôi đã chiến đấu để tôi không bị nộp cho người Do thái,

nhưng mà nước tôi không thuộc chốn này". NK Phi - la - tô hỏi lại:

"Vậy ông là vua ư?" Chúa Giê - su đáp rằng: "Ngài nói đúng vậy: Tôi là Vua thật".

Tôi sinh ra và đến trong thế gian này là chỉ để làm chứng về Chân lý. Ai thuộc

về Chân lý thì nghe tiếng tôi". NK Phi - la - tô bảo Người: "Chân lý là chi?"

NK Nói lời này xong, ông lại ra gặp người Do thái và bảo họ: "Ta không thấy

nơi người này có lý do để khép án được. Nhưng theo tục lệ các người, ta

sẽ phóng thích cho các người một tù nhân vào dịp lễ Vượt Qua. Vậy các người có muốn

ta phóng thích Vua Do thái cho các người chăng?" NK Họ liền la lên rằng:

"Không phải tên đó, nhưng là Ba - ra - ba. Ba - ra - ba là một tên cướp.

Bấy giờ Phi - la - tô truyền đem Chúa Giê - su đi mà đánh đòn Người.

Binh sĩ kết một triều thiên bằng gai nhọn đội lên đầu Người và chúng mặc cho Người

một áo choàng đỏ. Rồi chúng đến gần Người và nói rằng: *"Tâu Vua Do thái".*

Và vả mặt Người. Phi-la-tô lại ra ngoài và nói rằng: *"Đây ta cho dẫn người*

ấy ra ngoài cho các người, để các người biết rằng ta không thấy

nơi người ấy một lý do để kết án được". Bấy giờ Chúa Giê-su đi ra,

đội mào gai và khoác áo đỏ. Phi-la-tô bảo họ: *"Đây là Người".*

Vừa thấy Người, các thượng tế và vệ binh liền la to rằng: *"Đóng đinh nó vào thập giá,*

đóng đinh nó vào thập giá". Phi-la-tô bảo họ: *"Đẩy các người cứ bắt*

và đóng đinh ông vào thập giá, phần ta, ta không thấy lý do nào kết tội ông được".

Người Do thái đáp lại: *"Chúng tôi đã có luật và theo luật đó nó phải chết,*

vì nó tự xưng là Con Thiên Chúa thật". Nghe lời đó Phi-la-tô càng hoảng sợ hơn.

Ông trở vào pháp đình và nói với Chúa Giê - su rằng: "Ông ở đâu đến?"

Nhưng Chúa Giê - su không đáp lại câu nào. Bấy giờ Phi-la-tô bảo Người: "Ông không nói

cùng ta ư? Ông không biết rằng ta có quyền đóng đinh ông vào thập giá

và cũng có quyền tha ông sao?" Chúa Giê - su đáp rằng: "Ngài chẳng có quyền

gì trên tôi, nếu từ trên không ban xuống cho; vì thế nên kẻ nộp tôi cho ngài

mắc tội lớn hơn". Từ lúc đó, Phi-la-tô tìm cách tha Người. Nhưng người Do thái

la lên rằng: "Nếu quan tha cho nó, quan không phải là trung thần của Xê - da

vì ai xưng mình là vua, kẻ đó chống lại Xê - da". Phi-la-tô vừa nghe lời đó,

liền cho điệu Chúa Giê - su ra ngoài rồi ông lên ngồi tòa xử, nơi gọi là Nền đá,

tiếng Do thái gọi là Gab-ba-tha. Lúc đó vào khoảng giờ thứ sáu ngày chuẩn bị lễ Vượt Qua.

Phi-la-tô bảo dân rằng: "Đây là vua các người". Nhưng họ càng la to rằng:

"Giết đi, giết đi, đóng đinh nó đi!" Phi - la - tô nói rằng: "Ta đóng đinh vua các

người ư?" Các thượng tế đáp rằng: "Chúng tôi không có vua nào khác

ngoài Xê - gia". Bấy giờ quan giao Người cho họ đem đóng đinh.

Vậy họ điệu Chúa Giê - su đi. Và chính Người vác thập giá đến nơi

kia gọi là Núi Sọ, tiếng Do thái gọi là Gol - go - tha. Ở đó họ đóng đinh Người trên

thập giá cùng với hai người khác nữa: mỗi người một bên, còn Chúa Giê - su thì ở giữa

hai người. Phi - la - tô cũng viết một tấm bảng và sai đóng trên thập giá.

Bảng mang những hàng chữ này: "Giê - su Na - gia - rét, Vua dân Do thái".

Nhiều người Do thái đọc được bảng đó, vì nơi Chúa Giê - su chịu đóng đinh thì gần thành,

mà bảng viết thì bằng tiếng Do thái, La tinh và Hy lạp. Vì thế các thượng tế

đến thưa với Phi - la - tô rằng: "Xin đừng viết: "Vua dân Do thái", nhưng nên viết

"Người này đã nói: Ta là Vua dân Do thái". Phi - la - tô đáp rằng: "Điều ta đã viết

là viết rồi". Khi quân lính đã đóng đinh Chúa Giê - su trên thập giá rồi thì họ lấy

áo Người chia làm bốn phần, cho mỗi người một phần, còn cái áo dài là áo không có

đường khâu, đan liền từ trên xuống dưới. Họ bảo nhau rằng: *"Chúng ta đừng xé áo này,*

nhưng hãy rút thăm xem ai được". Hầu ứng nghiệm lời Kinh thánh: "Chúng đã chia nhau

các áo Ta và đã rút thăm áo dài của Ta". Chính quân lính đã làm điều này.

Đứng gần thập giá Chúa Giê - su, lúc đó có Mẹ Người, cùng với chị Mẹ Người

là Ma - ri - a vợ ông Clê - ô - pha và Ma - ri - a Ma - đa - lê - na.

Khi thấy Mẹ và bên cạnh có môn đệ Người yêu, Chúa Giê - su thưa Mẹ rằng:

"Hỡi Bà, đây là Con Bà". Rồi Người lại nói với môn đệ rằng:

"Đây là Mẹ con". Và từ giờ đó môn đệ đã lãnh nhận Bà về nhà mình.

Sau đó, vì biết rằng mọi sự đã hoàn tất, để lời Kinh thánh được ứng nghiệm,

Chúa Giê - su nói rằng: **CG** "Ta khát" **NK** Ở đó có một bình đầy dấm. Họ

liền lấy miếng bông biển thấm đầy dấm cắm vào đầu ngành cây hương thảo đưa

lên miệng Người. Khi đã nếm dấm rồi, Chúa Giê - su nói rằng:

CG "Mọi sự đã hoàn tất." **NK** Và Người gục đầu xuống trút hơi thở cuối cùng.

Quỳ gối - Thinh lặng trong giây lát

Hôm đó là ngày chuẩn bị lễ: để tội nhân khỏi treo trên thập giá trong ngày Sa - bát,

vì ngày Sa - bát là ngày đại lễ, nên người Do thái xin Phi - la - tô cho đánh dập

ống chân tội nhân và cho cắt xác xuống. Quân lính đến đánh dập ống chân

của người thứ nhất và người thứ hai cùng chịu treo trên thập giá với Người. Nhưng lúc

họ đến gần Chúa Giê-su, họ thấy Người đã chết nên không đánh dập ống chân Người nữa,

tuy nhiên một tên lính lấy giáo đâm cạnh sườn Người, tức thì máu cùng nước chảy ra.

Kẻ đã xem thấy thì đã minh chứng, mà lời chứng của người đó chân thật,

và người đó biết rằng mình nói thật để cho các người cũng tin nữa.

Những sự này đã xảy ra để ứng nghiệm lời Kinh thánh: "Người ta sẽ không

đánh đập một cái xương nào của Người". Lời Kinh thánh khác rằng: "Họ sẽ

nhìn xem Đấng họ đã đâm thấu qua". Sau đó Giu - se người xứ A - ri - ma - thi - a, môn

đệ Chúa Giê - su, nhưng thối kín vì sợ người Do thái, xin Phi - la - tô cho

phép cắt xác Chúa Giê - su. Phi - la - tô chấp thuận, và ông đến

cắt xác Chúa Giê - su. Ni - cô - đê - mô cũng đến, ông là người trước kia đã

gặp Chúa Giê - su ban đêm. Ông đem theo chừng một trăm cân mộc dược trộn lẫn với

hương trầm. Họ lấy xác Chúa Giê - su và lấy khăn bọc lại cùng với thuốc thơm theo

tục lệ khâm liệm người Do thái. Ở nơi Chúa Giê - su chịu đóng đinh

có cái vườn và trong vườn có một ngôi mộ mới, chưa chôn cất người nào.

Vì là ngày chuẩn bị lễ của người Do thái và ngôi mộ lại rất

gần, nên họ đã mai táng Chúa Giê - su trong mộ đó.

Đó là Lời Chúa.